

Josef Sudek: V ateliéru
ze sbírky negativů
Ústavu dějin umění AV ČR
2. prosince 2016
–27. ledna 2017
Josef Sudek: In the Studio
From the Collection of
Negatives from the Institute of Art
History, CAS
December 2, 2016
–January 27, 2017

Galerie Věda a umění
Akademie věd České republiky
Národní 3, Praha 1
Otevřeno po–pá 10:00–18:00,
vstupné zdarma.
Gallery of Science and Art
The Czech Academy of
Sciences (CAS)
Open Mon–Fri 10 am–6 pm,
free entrance

Kurátoři
Curators
Vojtěch Lahoda,
Katarína Mašterová

Newprinty
New prints
Vlado Bohdan

Autor hlavního textu
Author of the main text
Vojtěch Lahoda

Autoři medailonků a popisků
Authors of the biographical
profiles and captions
Zuzana Křišková, Vojtěch Márc,
Katarína Mašterová, Martin Pavlis

Architekti výstavy
Architects of the exhibition
Dominik Lang, Jakub Červenka

Grafické zpracování
výstavy a katalogu
Graphic design of the
exhibition and the catalogue
Martin Groch & Tim+Tim

Produkce
Production
Markéta Janotová,
Tereza Kopecká,
Katarína Mašterová

Překlady
Translations
Magdalena Wells,
Lawrence Wells

Podpořili
Supported by
Středisko společných činností
AV ČR, v. v. i.
Akademie věd ČR
Státní fond kultury ČR
Ministerstvo kultury ČR
Galerie Kodl

Poděkování
Acknowledgements
Dušana Barčová

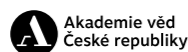
Výstava vznikla při příležitosti
120. výročí narození a 40. výročí
úmrtí Josefa Sudka (1896–1976).

Exhibition is prepared on the
occasion of the 120th anniversary
of the birthday and 40th
anniversary of the death of Josef
Sudek (1896–1976).

Vystavené newprinty vznikly
v rámci výzkumných záměrů
grantu č. DG16P02M002 NAKI II
Ministerstva kultury ČR s názvem
Josef Sudek a fotografická
dokumentace uměleckých děl:
od soukromého archivu umění
k reprezentaci kulturního dědictví.

Exhibited new prints were
created within the research plans
for grant no. DG16P02M002
of the NAKI II program of the
Ministry of Culture of the Czech
Republic titled „Josef Sudek and
the Photographic Documentation
of Works of Art: From a Private
Art Archive to Representing
a Cultural Heritage“.

www.udu.cas.cz
www.sudekproject.cz

Doprovodný program

15. 12. 2016
čtvrtek, 17:00
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory Vojtěchem Lahodou
a Katarínou Mašterovou a fotografem Vladem Bohdanem

12. 1. 2017
čtvrtek, 16:00
(omezeno na 10 míst)
Prohlídka fotokomory Ústavu dějin umění AV ČR s ukázkou tvorby
newprintů a prohlídka fototéky s ukázkou originálních negativů
a pozitivů fotografií Josefa Sudka

Adresa: Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i.
Husova 4, Praha 1
rezervace: janotova@udu.cas.cz

26. 1. 2016
čtvrtek, 17:00
Komentovaná prohlídka výstavy
s kurátory Vojtěchem Lahodou a Katarínou Mašterovou
a fotografem Vladem Bohdanem

Accompanying Program

December 15, 2016
Thursday, 5 pm
Guided tour of the exhibition with the curators Vojtěch Lahoda
and Katarína Mašterová and the photographer Vlado Bohdan

January 12, 2017
Thursday, 4 pm
(maximum 10 people)
Excursion to the darkroom of the Institute of Art History of the Czech
Academy of Sciences, where the process of making the new prints will
be demonstrated, and an excursion to the photo library of the institute
showing the original negatives and prints by Josef Sudek

Address: Institute of Art History of the Czech
Academy of Sciences, Husova 4, Prague 1
Reservation: janotova@udu.cas.cz

January 26, 2016
Thursday, 5 pm
Guided tour of the exhibition with the curators Vojtěch Lahoda
and Katarína Mašterová and the photographer Vlado Bohdan

Josef Sudek: V ateliéru In the Studio

V roce 1978 předala Anna Fárová na přání sestry fotografa Boženy Sudkové do Ústavu dějin umění AV ČR více než 13 000 negativů Josefa Sudka. Jedním z největších souborů této komerční části Sudkovy pozůstalosti jsou negativy fotografií obrazů, kreseb a soch téměř 800 umělců, ať už těch, kteří tehdy žili, nebo již mrtvých mistrů. Vedle reprodukcí uměleckých děl konvolut obsahuje v některých případech i pohledy do ateliérů a portréty samotných umělců, kteří v daném ateliéru pracovali. Pro výstavu jsme vybrali deset umělců a jejich ateliéry. Fotografie nejsou originálními pozitivy, ty se nedochovaly, ale kontaktní kopie, tzv. newprinty, které byly zhotoveny speciálně pro tuto výstavu z originálních negativů Josefa Sudka fotografem Vladem Bohdanem z ÚDU. Tak se vedle ateliérů sochařů Bohumila Kafky, Josefa Wagnera, Josefa Mařátky a Hany Wichterlové objevuje ateliér malíře Andreje Bělocvětova, jehož se Sudekem pojilo pevné přátelství. Jsou představeny i prostory tvorby „menších“ umělců, pro něž ovšem Sudek měl většinou slabost. Jde o sochaře Jiřího Jašku, malíře Františka Zikmunda, Viléma Plocka a Emanuela Famíru. K Sudkovým přátelům patřil také malíř Ota Janeček. Sudekův vlastní ateliér schovaný na zahrádce mezi činžáky na Újezdě byl označen za alchymickou kuchyni jeho tvoření. Sudek nejspíše věřil, že tajemství umělce je zakleto v jeho ateliéru. Jako by hledal v ateliéru klíč k tvorbě autora, nebo alespoň vyzýval diváka, aby jej našel.

In 1978, at the request of Božena Sudková, sister of the photographer, the art historian Anna Fárová donated more than 13,000 of Josef Sudek's negatives to the Institute of Art History CAS. One of the largest series of this commercial part of Sudek's estate are negatives of photographs of paintings, drawings and sculptures by almost 800 artists, whether those who were still living at the time or dead masters, even literally "Old Masters". In addition to reproductions of art works, the collection contains views of studios and portraits of the artists who worked in them. We have selected ten artists and their studios for the exhibition. The photographs are not presented in original prints which are not extant but in new prints specifically made for this show from Josef Sudek's original negatives by Vlado Bohdan, a photographer at the Institute. Thus in addition to the sculptors Bohumil Kafka, Josef Wagner, Josef Mařatka and Hana Wichterlová, the studio of the painter Andrej Bělocvětov is found, who enjoyed a close friendship with Sudek. The studios of "lesser" artists whom Sudek liked are also introduced. These are the sculptor Jiří Jaška, and the painters František Zikmund, Vilém Plocek and Emanuel Famíra. Another friend of Sudek's was Ota Janeček. Sudek's own studio, hidden in a garden between apartment buildings at Újezd, was described as the alchemical "kitchen" of his creative work. Sudek probably believed that the mystery of the artist is concealed within the space of his studio. As if he was looking for a key to the work of the artist or was asking the viewer to find it.

- Josef Mařatka (1874–1937)

Josef Sudek fotografoval Mařatkův ateliér v jeho funkcionalistickém domě, který postavil v letech 1933–1934 sochařův přítel Pavel Janák v ulici U páté baterie č. 40 v Praze-Střešovicích. Zde si v jedné z místností Mařatka vytvořil „museum“, jak jej sám nazýval, naplněné svými nejdůležitějšími plastikami od školních prací. Sudek fotografoval Mařatkovo dílo systematicky – dodnes se dochovalo až 360 negativů –, a to zejména pro jeho posmrtnou monografii od Masarykovy vnučky Anny (vyšla 1958), s jejíž rodinou byl Mařatka dávný přítel.

Josef Sudek photographed Mařatka's studio in his functionalist home, built between 1933 and 1934 by his friend Pavel Janák located at U páté baterie 40 in Prague–Střešovice. In one of the rooms Mařatka created a "museum", as he called it, filled with his most important sculptures since his school days. Sudek photographed Mařatka's work systematically – up to date 360 negatives are extant – mainly for his posthumous monograph written by Anna Masaryková, a granddaughter of President T. G. Masaryk, whose family had been friends with Mařatka for a long time (the book came out in 1958).

Ateliér Josefa Mařatky, interiér a exteriér, U páté baterie 40, Praha-Střešovice, po roce 1937; zahrnuje sochy: 1.1 Busta T. G. Masaryka (1920, mramor) 1.2 Studie pravé mužské nohy (1902, pálená hlína) 1.3 Studie dvou nohou a jedné ruky (1901, sádra) 1.4 Hana Kvapilová II. (1908, sádra) 1.5 Josef Hlávka, náčrt k pomníku určenému pro Hlávkův most v Praze (1913, sádra) Studio of Josef Mařatka, interior and exterior, U páté baterie 40, Prague–Střešovice, after 1934; sculptures presented: 1.1 The bust of T. G. Masaryk (1920, marble) 1.2 Study of the right foot of a man (1902, clay) 1.3 Studies of two feet and a hand (1901, plaster) 1.4 Hana Kvapilová II (1908, plaster) 1.5 Josef Hlávka, study for a monument designed for Hlávka Bridge in Prague (1913, plaster)

- Bohumil Kafka (1878–1942)

Na monumentální jezdecké soše pro pomník Janu Žižkovi z Trocnova pracoval Bohumil Kafka od roku 1928 až do své smrti 24. listopadu 1942. Pomník byl nakonec vztyčen na pražském Vítkově až roku 1950. V roce 1933 si Kafka nechal pro tuto rozměrnou zakázku postavit nový ateliér v Dělostřelecké ulici č. 4 v pražských Střešovicích, který Sudek fotografoval pravděpodobně v roce 1942. Z této Sudkovy fotografické kampaně se zachovalo až 87 velkoformátových negativů. Ateliér dnes v téměř nezměněné podobě využívají studenti sochařství UMPRUM.

Bohumil Kafka worked on the monumental equestrian sculpture for the memorial of Jan Žižka z Trocnova from 1928 till his death in November 24, 1942 (in the end, the memorial was erected as late as 1950). For this large commission Kafka had a new studio built in 1933 at Dělostřelecká Street 4 in Prague–Střešovice, which Sudek photographed most probably in 1942. About 87 large-format negatives have been preserved from this photography session. In practically unchanged form, the studio continues to be used by sculpture students at the Academy of Art, Architecture and Design.

Ateliér a portréty Bohumila Kafky, Dělostřelecká 4, Praha-Střešovice, 1942; zahrnuje sochy: 2.1 Jezdecká socha Jana Žižky z Trocnova (1928-1942, sádra) 2.2 Lev s československým státním znakem (pro pomník M. R. Štefánika v Bratislavě; 1936, bronz) 2.3 Pomník Josefa Mánese (1929-1940, sádra) 2.4 Probuzení (1905, kámen?) Studio and portraits of Bohumil Kafka, Dělostřelecká 4, Prague–Střešovice, 1942; sculptures presented: 2.1 The equestrian statue of Jan Žižka (1928–1942, plaster) 2.2 Lion with Czechoslovak national emblem (for the monument of M. R. Štefánik in Bratislava, 1936, bronze) 2.3 Monument of Josef Mánes (1929–1940, plaster) 2.4 Awakening (1905, stone?)

- František Zikmund (1893–1955)

František Zikmund patří mezi umělce, jejichž odkaz téměř upadl do zapomnění. Jeho dílo nepatří k progresivnímu proudu českého výtvarného umění – Zikmundovy krajiny a staromistrovsky laděná zátíší nikdy nevybočily z důsledně dodržovaného realistického programu. Intenzivní etapu jeho práce zahrnuje období 1949–1953, zakončené rozsáhlou výstavu v pražském Mánesu. Trpěl však depresemi a v důsledku duševní nemoci v roce 1955 dobrovolně ukončil svůj život. Zikmund

bydlel v Praze v Pařížské ul. 7, kde měl snad i ateliér, v němž fotil Josef Sudek. Sudka Zikmundova tvorba zaujala - ve fotografově pozůstalosti se dochovalo až 277 negativů reprodukcí Zikmundových děl.

František Zikmund is one of the artists whose legacy has almost been entirely forgotten. His work does not belong to the progressive trends of Czech Fine Art – his landscapes and still lifes in the style of the Old Masters never deviated from a strictly followed realistic approach. Between 1949 and 1953 he began a new phase of intensive work, which led up to a large exhibition of his work in Mánes in Prague. Due to his ongoing struggle with mental illness, he chose to commit suicide in 1955. František Zikmund lived in Prague at Pařížská Street 7 where he supposedly had his studio, which Sudek photographed. Sudek was intrigued by Zikmund’s work - 277 reproductions of his works have been preserved in Sudek’s estate.

Ateliér a portrét Františka Zikmunda, snad Pařížská 7, Praha 1, kolem roku 1950. Studio and portrait of František Zikmund, probably Pařížská 7, Prague 1, c. 1950.

- Emanuel Famíra (1900–1970)

Emanuel Famíra patří mezi umělce stojící mimo progresivní proud výtvarného umění. Ve svém životě se věnoval nožírství, malbě, sochařství, scénografií, reklamě, vystavnictví a politické činnosti. Několik let byl také tanečníkem Národního divadla. V roce 1929 zahájil tajnou spolupráci s KSČ a následně byl dvakrát vězněn. V roce 1948 mu obvodní národní výbor v Praze 8 přidělil ateliér v budově někdejší továrny v pražské Libni. Prostornou místnost s okny na třech stranách zachycují Sudkovy fotografie s umělcem při práci.

Emanuel Famíra's work remained outside the progressive trends of fine art of the time. He devoted his time to cutlery, painting, sculpture, stage design, advertising, putting on exhibitions and political activities. For several years he was also a ballet dancer in the National Theatre in Prague. He began a secret cooperation with the Communist Party in 1929 and was prisoned two times. The district regional committee in Prague 8 assigned him a studio in the building of a former factory on in Prague-Libeň in 1948. It was a spacious room with windows three sides and Sudek’s photographs capture the artist at work there.

Ateliér a postava Emanuela Famíry, Kandertova 1, Praha-Libeň, 1950. Studio and portrait of Emanuel Famíra, Kandertova 1, Prague-Libeň, 1950.

- Josef Wagner (1901–1957)

Josef Wagner pracoval střídavě na několika místech. Jeho pražský ateliér, původně ateliér jeho učitele Otty Gutfreunda i sochařů Jana Laudy a Václava Žaluda, se nacházel na adrese Jateční 498/39 v Praze na Maninách, v chladné a světlé místnosti nejvyššího patra budovy, orientované na sever. Dále pracoval v Jaroměří či v rodinné vile své ženy Marie Kulhánkové-Wagnerové v Hořicích. V Betlémě u Kuksu si Wagner v roce 1935 postavil a do roku 1939 užíval funkcionalistický srub. Zde také sám tvořil. V chatě jej navštěvovali přátelé umělcí, mezi jinými i Josef Sudek nebo Emil Filla.

Josef Wagner worked alternately at several places. His Prague studio, originally the studio of his teacher Otto Gutfreund and the sculptors Jan Lauda and Václav Žalud, was located at Jateční Street 498/39 in Prague in Maniny, in a cool and bright room on the top floor of the building, facing to the north. He then worked in Jaroměr or at the family villa of his wife Marie Kulhánková-Wagnerová in Hořice. In the Betlém at Kuks in 1935 Wagner built a small Functionalist style cabin and worked there till 1939. This facilitated his work restoring the nearby sculptures by Matyáš Bernard Braun. His artist friends visited him in the cabin, among others Josef Sudek and Emil Filla.

Ateliéry Josefa Wagnera, Jateční 498/39, Praha-Maniny a Blahoslavova čp. 892, Hořice; 30. až 50. léta 20. století. Chata Josefa Wagnera v Betlémě u Kuksu, 1936. 5.1 Josef Wagner (vpravo) a Emil Filla (vlevo) na terase Wagnerovy chaty, 1936 5.2 Pomník Bedřicha Smetany pro Karlovy Vary (1936-1949, bronz) 5.3 Pomník Jaroslava Vrchlického (1936-1956, hlína) 5.4 Pomník padlým pro Dvůr Králové (1948-1954, sádrový model ve skutečné velikosti) 5.5 Dvě torza (pro inscenaci Borise Godunova, 1936, asphalt, vosk, celofán, drát) Studios of Josef Wagner, Jateční 498/39, Prague-Maniny and Blahoslavova 892, Hořice; 1930s to 1950s. The cabin of Josef Wagner in the Betlém at Kuks, 1936. 5.1 Josef Wagner (right) and Emil Filla (left) on the terrace of the Wagner’s cabin, 1936 5.2 Monument of Bedřich Smetana for Karlovy Vary (1936–1949, bronze) 5.3 Monument of Jaroslav Vrchlický (1936–1956, clay) 5.4 Monument of the Defeated for Dvůr Králové (1948–1954, plaster model in the actual size) 5.5 Two Torsos (for the play by Boris Godunov, 1936, asphalt, wax, cellophane, wire)

- Hana Wichterlová (1903–1990)

Úzké sepjetí s přírodou, studium východních duchovních nauk a medita-ce, z nichž ve své tvorbě Hana Wichterlová těžila, jí nabízel prostor zahrádky kolem jejího obydleného ateliéru, který získala v roce 1935. Tento původně fotografický ateliér se nacházel v sousedství Seminářské zahrady na svazích Petřína, na zahradě domu Újezd č.p. 404/29, pouhých několik kroků od ateliéru Josefa Sudka (č.p. 432/30). Ten svoji sousedku rád navštěvoval, zpočátku ji zakázkově fotografoval sochy a v 50. letech zde nalezl autonomní námět pro svůj cyklus Zahrádka paní sochařové.

The garden around the studio of Hana Wichterlová, where she also lived and which she got in 1935, gave her a close connection with nature, and space for her studies of Eastern spiritual teachings and meditation. This space, which had originally been a photographic studio, was located in the vicinity of the Seminary Garden, on the foothills of Petřín, in the garden of the house at Újezd 404/29, only a few steps from the studio of Josef Sudek (no. 432/30). Sudek liked visiting his neighbour, at first he took photographs on commission for her and, beginning in the 1950s, he used the space to develop his cycle entitled Garden of the Lady Sculptor.

Ateliér Hany Wichterlové na zahradě domu Újezd 404/29, Praha 1, 30. až 50. léta 20. stol; zahrnuje sochy: 6.1 Údiv (1924, sádra) 6.2 Kompozice – Pomeranč (1929–1930, bronz) 6.3 Pták (1931, mramor) 6.4 Opřená hlava (1936, sádra, dřevo, textil, vosk?) 6.5 Hlava (V utišení; 1934-1948-1967, mramor) Studio of Hana Wichterlová in the garden of the house at Újezd 404/29, Prague 1, 1930s to 1950s; sculptures presented: 6.1 Astonishment (1924, plaster) 6.2 Composition – Orange (1929–1930, bronze) 6.3 Bird (1931, marble) 6.4 Supported Head (1936, plaster, wood, textile, wax?) 6.5 Head (In Silence, 1934–1948–1967, marble)

- Vilém Plocek (1905–2001)

Vilém Plocek neprošel žádnou uměleckou školou. Významný vliv na něj měli malíři Jan Benda a František Tichý, s nimiž jistou dobu dokonce sdílel ateliér v Pařížské ulici v Praze, kde jej při práci zachytil Josef Sudek. S tím se Plocek seznámil přes Bendu a stýkali se pak v letech 1931–1961. Sudek za Plockem jezdil do Brandýsa nad Labem a do Horek nad Jizerou, kde spolu vyhledávali motivy. Plockovi životopisci připomínají vliv Sudka na malířovu tvorbu. Plocek, „malíř Labe a Polabí“, „malíř pradlen a rybářů“ v Praze s oblibou maloval libeňská přístaviště. Byl členem spolku spolupracovníků v umění a vědě Purkyně, jehož dalšími členy byli mimo jiné i Josef Sudek a Emanuel Famíra.

Vilém Plocek did not go to any art school. He was significantly influenced by the painters Jan Benda and František Tichý, with whom he shared a studio on Pařížská Street in Prague for some time, where he was photographed by Sudek. He met Josef Sudek through Benda and he was an acquaintance of Sudek’s from 1931 until 1961. Sudek often visited Plocek in Brandýs nad Labem and in Horky nad Jizerou, where they sought out motifs together. Plocek's biographers mention the importance of Sudek in the artist's work. Plocek, "the painter of the Labe River and the landscape around it", "the painter of laundresses and fishermen" liked to paint the waterfront in Libeň, Prague. He was a member of the Association of the Co-Workers in Art and Science Purkyně, whose members also included Josef Sudek and Emanuel Famíra, among others.

Ateliér a postava Viléma Plocka, Pařížská ulice, Praha 1, 30. nebo 40. léta 20. století. Studio and portrait of Vilém Plocek, Pařížská Street, Prague 1, 1930s or 1940s.

- Jiří Jaška (1908–1982)

Josef Sudek se se sochařem Jiřím Jaškou, přítelem Františka Tichého, znal od 30. let a několik jeho děl získal do své sbírky odměnou za fotografování jeho soch. Oba umělci byli přátelé a jejich korespondence v době Jaškova pařížského pobytu na počátku 30. let byla velmi živá. Jaška v dopise z roku 1931 Sudkovi z Paříže píše, že měl ze zaslaných fotografií velkou radost. Jaška k Sudkovi vzhlížel jako ke svému vzoru a v jednom dopisu mu sděluje, že se pokládá „trochu za jeho vyučence“. Tehdy si sám naaranžoval pár fotografií a prosil Sudka o jejich zvětšení i výtvarné posouzení. Jaškovou manželkou byla tanečnice Taťána Pexová, kterou Sudek zachytil na svých fotografiích tance.

Josef Sudek and Jiří Jaška, the friend of František Tichý, knew each other from the 1930s. Sudek got several of his works for Jaška's

collection as a reward for taking pictures of the sculptures. Both artists were friends and their correspondence during Jaška’s stay in Paris was very lively. Jaška writes to Sudek in a letter from Paris in 1931 that the received photographs made him happy. Jaška looked up to Sudek as an example and in one letter he says that he considers himself to be Sudek's "apprentice". Back then he took a few photographs on his own and asked Sudek to enlarge them and to comment on them as an artist. Jaška's wife was the dancer Taťána Pexová, whom Sudek captured in his photographs of dancing.

Ateliér Jiřího Jašky, Pod Zvonařkou 2238, Praha 2, asi 30. léta 20. stol. Studio of Jiří Jaška, Pod Zvonařkou 2238, Prague 2, c. 1930s.

- Ota Janeček (1919–1996)

Malíř Ota Janeček se s Josefem Sudkem stýkal zejména v mládí, a to koncem 30. a počátkem 40. let. Z tohoto Janečkova modernistického období pochází Sudkovy snímky z Janečkova ateliéru v Bubenské ul. 39 v pražských Holešovicích a asi 230 fotografických reprodukcí jeho děl. Oblíbeným námětem Janečkovy rané tvorby byli právě Holešovice. Janeček také portrétoval Sudka v roce 1943 a ve 40. letech býval hostem jeho hudebních večerů. V následujícím období se jejich cesty rozdělili a potkali ještě při druhém fotografování Janečkova ateliéru pro knihu Pražské ateliéry (vyšla 1961).

Painter Ota Janeček was acquainted with Sudek mainly during his youth, in the later 1930s and early 1940s. From this Janeček’s modernist period come the images from his studio at Bubenská Street 39 in Prague–Holešovice and about 230 photographic reproductions of his works. In his early career, Janeček's favorite theme was Holešovice. He also painted a portrait of Sudek in 1943 and was a guest at his musical evenings during the 1940s. In the following period they met again when Sudek took pictures of Janeček's studio for the book Prague Studios (Pražské ateliéry, published in 1961).

Ateliér Oty Janečka, Bubenská 39, Praha-Holešovice, asi 40. léta 20. století. Studio of Ota Janeček, Bubenská 39, Prague-Holešovice, c. 1940s.

- Andrej Bělocvětov (1923–1997)

S Josefem Sudkem se Andrej Bělocvětov seznámil už na konci 30. let. Sudek se stal mecenášem a celoživotním přítelem tohoto mladého a talentovaného malíře. V letech 1952 až 1962 Bělocvětov žil a pracoval v ateliéru v prvním patře domu na Újezdě č.p. 404/29, kde jej někdy v 50. letech zachytil Sudek na svých fotografiích. Na zahradce tohoto domu stál ateliér Hany Wichterlové a pouze několik domů přes ulici měl zahradní ateliér Josef Sudek (č.p. 432/30). Se Sudkem se vzájemně navštěvovali – malíř fotografa portrétoval, fotograf pořizoval zátíší v malířově ateliéru. Přátelství je poutalo navzdory značnému věkovému rozdílu.

Andrej Bělocvětov met Josef Sudek as early as the late 1930s. Sudek became a patron and lifelong friend of the young and talented painter. In 1952 to 1962 Bělocvětov lived and worked in the studio on the first floor of the house at Újezd 404/29, where he was photographed by Sudek sometime in the 1950s. Hana Wichterlová had her studio in the garden of the same house and Sudek’s garden studio was only a few houses away (no. 432/30). Bělocvětov and Sudek visited each other – the painter painted the photographer, the photographer made pictures of still lifes in the painter's studio. They enjoyed a close friendship despite their considerable difference in age.

Ateliér a postava Andreje Bělocvětova, Újezd 404/29, Praha 1, asi 50. léta 20. století. Studio and portrait of Andrej Bělocvětov, Újezd 404/29, Prague 1, c. 1950s.